

טורי ישראל ויקטור

399107

בן אסתר ושלמה

נולד ב- 1945

התגייס לצה"ל באוגוסט 1963

נפל ב- 11.6.1967

בקרוב על דרדרה במורדות רמת הגולן.

ויקטור ישראל הי"ד (1945—1967)

משפחת ישראל, ברוכת הילדים, הגיעה אלינו מקאהיר. 8 אחים ואחיות היו, כשאחד האחים, אשר עלה ארצה בשנת 1948, קידם את פני המשפחה והכשיר את הקרקע לקליטתה.

ויקטור נולד, כאמור, בבירת מצרים בשנת 1945, ועד גיל 10 למד ב"אליאנס" המקומי. ערב מיבצע סיני הקדימה המשפחה ועברה לצרפת, ומשם — לארץ. מרבית שנותיה עשתה משפחת ישראל בכפר אתא, וכאן קיבל ויקטור את חינוכו בביה"ס "גיבורי ציון".

מקצועו בחיים — נגרות — היה גם תחביבו העיקרי, ואכן רב היה צערו על שנאלץ בעקבות המיתון לנטוש זמנית את מקצועו־תחביבו ולהחליף מספר מקומות עבודה. בסופו של דבר, נקלט בביהח"ר לרהי"טים ולנגרות — "אילניה" — במפרץ חיפה.

מעייניו היו נתונים להתקדמות במקצועו ולאוסף הבולים אשר לו. עם זאת, גילה התעניינות יתרה במוסיקה ואף ניגן על גיטרה ואקורדיאון.

ערנותו של ויקטור ותחומי תחביביו לא פסחו על נופי־הארץ. בשכונה — הכירוהו כבעל הקטנוע המחפש נתיבי סיור חדשים לבקרים.

בזמן המלחמה — גויס ליחידתו הקרבית, למרות שבשירותו הסדיר לא היה קרבי כלל ועיקר, אלא עסק בנגרות. הוא לא ידע כל פחד ומורא. בנימת הומור היה מתרגם לחבריו את שידוריו הערביים של ראדיו קאהיר. לכשהיה ברור לחלוטין, כי לא יהא מנוס מהתמודדות דמים, פנה ויקטור למפקדו וביקש ממנו אימוני־נשק, בנוסף על התרגילים והאימונים שנערכו.

שקט, בוגר ברוחו ורציני — כך הכירוהו חבריו.

חביבו של אביו העוור וקשור אליו בכל נימי לבבו — כך הכירוהו אחיו ואחיותיו.

ת.נ.צ.ב.ה.

* * *

טור. ויקטור ישראל נפל בעת ההפגזה על כוחותינו באשמורה. מותו היה מייד.

סגן יעקב ר', כוח א'

הנוף האנושי של החטיבה

הנוף האנושי של חטיבת גולני במלחמת העצמאות היה מגוון ורב-פנים. הוא מאפיין את "דור תש"ח" בארץ-ישראל של אותם הימים. מייסדי החטיבה, ראשוני לוחמיה ומפקדיה, היו אנשי ההתיישבות, עובדי-אדמה מן המושבה, המושב והקיבוץ של מרחבי הגליל והעמקים, ובתוכם שומרי מסורת לא מעטים. אליהם נוספו במרוצת חודשי לחימה ארוכים בני עיר רבים ואף עולים חדשים אנשי גח"ל ומח"ל. ראוי לציין, כי בימי תש"ח היו בחטיבת גולני בחורות רבות, אשר שירתו בכל היחידות בתפקידים שונים, ורבות מהן פעלו כקשריות או חובשות קרביות. כבר במלחמת העצמאות היתה חטיבת גולני כור היתוך לילידי הארץ ולבני העליות השונות. בסיכום המבוא שכתב נחום גולן לספר "אילן ושלח" נאמר: "...צמחנו בנוף הגלילי ובמישורי העמקים, ובמרחבי הנגב הרחבנו אופקים – התבגרנו. ההתיישבות בעמקים ובגליל היא שנתנה לחטיבה את צביונה וחותמה המיוחד, וממנה ספגה את ערכיה, כי על כן היתה החטיבה כפרית ונאמנה לערכים שינקה בגושי התיישבות אלו. ציינו אותה תכונותיו של עובד-האדמה ויושב-הכפר: עקשנות, צמידות למשימה, שורשיות ושקט..."

אל חיילי היחידה!

כמעט שבועיים עברו מאז גויסנו ונותקנו מנשותינו, מילדינו ומיקירינו. כל אחד מאתנו חש במלוא הכרתו את המשמעות הגורלית של המצב. הפעם לא מדובר באימונים שיגרתיים, ב"משחקי-מלחמה" וכיו"ב. זאת הפעם, אנו ניצבים, ועמנו כל אחינו בצה"ל ומשפחותינו בעורף בפני התמודדות איתנים, כשעל כפות המאזניים מוטל עצם קיומה של מדינת ישראל. המשך קיומנו, כל אחד ואחד מאתנו בניפרד וכולנו יחד, מהווים את המטרה והתכלית העליונה אשר לשמה אנו מצויים כאן כיום, בחפירות, בעמדות ובבונקרים.

עברנו מספר שיאי מתח, אל לנו להתרופף, שכן המערכה האמיתית טרם התחילה. הרודן המצרי דוהר, רדוף שיכרון "אמוק" ואחוז באקסטוזה של הישגים זמניים, לקראת אובדנו. דהירה זו תסתיים בשבירת מיפרקתו אחת ולתמיד. נאומיו השחצניים, התרברבותו הפוליטית והצבאית יוצגו במהרה ככלי ריק, כשצבאנו יטול את היוזמה ויפזר את ערפילי מסך-החול.

מיצרי טיראן יישארו חופשיים ופתוחים בפני שייט ספינותינו. מאחורינו ניצבים בעלי ברית אדירים. העם היהודי בכל התפוצות נזעק לעזרתנו. ארה"ב ובריטניה אינן מתכחשות לעקרונותיהן בדבר חופש השייט וקיומה הריבוני של המדינה.

אין אנו מתרברבים. אין אנו מגלים את שיעור העוצמה הצבאית שלנו. אין אנו מתייהרים בכלי-הנשק המקובלים והסודיים המצויים עמנו. הם יופעלו במהלומת אדירים בבוא העת ובמקום המתאים.

ולכן, חובה על כל אחד ואחד מאתנו להיות דרוך ומוכן.

אל לנו להירתע. דואגים למשפחותינו בכסף, בסעד ובסידורי הגנה אזרחיים. מחסני הממשלה מלאים כל טוב ואין מחסור במיצרכים. העורף בוטח בנו. נתאזר בסבלנות, נכבוש געגועינו ליקירינו, נזנק כקפיץ משוחרר קדימה ונכה במחץ איתנים את המתנכלים לשלומנו.

כל אחד למען חברו! כולנו פלדה צוננת וגאה! העם בעולם מאחורינו, וממולנו — אלופי-המלל ושחצני ערב, כשהתבוסה והפחד ניבטים כבר מעיניהם!

המפקד

הקרוב בו נפל ויקטור ז"ל

תוכן התיאורים נקבע לפי חלוקת המשימות בין היחידות של הגדוד: התיאורים הינם של יונתן (כוח ד') ושל יואב (כוח ג'), אשר קיבלו את משימות הפריצה לדרדרה ולתל הלאל וכיבוש יעדים אלה. להלן מובאים תיאורי דודיק ועמוס ר' (עתודת המג"ד), שאנשיהם ריתקו את מוצב תל הלאל, וסייעו במישרין לכיבושו ע"י כוח ג'. חלק זה מסתיים בתיאורו של מפקד הכוח המסייע, יהודה ז'.

החלק השני נפתח ע"י תיאורי מהלכיהם של שני כוחות העתודה: כוח א' של יקי, וכוח ב' של יצחק פ'. שני הכוחות הללו סבלו מהפגזות כבדות. למרות זאת עלו לכתף דרדרה, וכן לג'לאבינה, לביצוע משימותיהם ולחיווק מערכי הכוחות הכובשים.

יחידת המיפקדה מילאה, אף היא, תפקיד בלתי מבוטל במערכה, הן בחילוץ נפגעים והן באספקת תחמושת, מים ומזון למוצבים הכובשים. רשימתו של ברוך ז' מתמצתת מהלכים אלה. סגנו של זה האחרון, אבנר ב', עמד בראש יחידת הרתק והסיוע לכובשי תל-הלאל. לפיכך צורף גם תיאורו. למותר לציין את חשיבות תפקידו של הצוות הרפואי, שסייע גם לנפגעי היחידות האחרות. תיאורו נכתב ע"י ד"ר אוריאל ק'.

ולבסוף, חסרה לנו הרשימה המסכמת של המג"ד, יצחק חלפון. ביקשנו מחיים א', שנלווה למנוח ברוב שלבי תנועתו, להעלות את רשמיו בכתב. בכך נסגר המעגל.

בקשת סליחה שטוחה מראש לכל חברינו, החיילים והמפקדים, לבל יראו עצמם מקופחים מתיאור זה או אחר. הדברים נמסרו בשם אומריהם וכותביהם, במיגבלות שצויינו לעיל, בסייגי הצנזורה הצבאית וללא כל כוונות פסולות. לנוחיות הקוראים צורפו מירשמים של הגיזרה וכן צילומים מספר ומפתח לראשי תיבות צבאיים.

מקום נפילתו של ויקטור ז"ל

תצלום אוויר של דרדרה וג'לאבינה

המח"ט

ביום שישי, ה-9 ביוני בשעות הצהריים — נשמעו הדווחים: — "דרדרה" ו"תל הלאל" בידי ידענו כולנו, שדווחים אלה פתחו את הקרב על רמת הגולן וסיימו תקופה של קרוב ל-19 שנה, בה היו שני שמות אלה, סמל לתקריות, לאש ולמושגים שגורים כגון: —

— "להוריד את הילדים למקלטים";

— "לחסום את דרך מע"ץ לרכב אזרחי";

— "להשיב באש";

— "להוציא מהשטח טרקטורים רכים ולהכניס טרקטורים משוריינים" — ועוד ועוד. תמה תקופה שבה שני מוצבים אלה, יחד עם שאר מוצבי הרמה, צפו וניבטו "מגבוה" על שטחינו והטרידו השכם והערב עובדי אדמה שלווים, מנעו עיבוד אדמות וירקו אש על ישובינו.

אך שני מוצבים אלה אומרים לנו כיום הרבה יותר מאשר שני מוצבים סוריים רגילים שנכבשו על ידינו, כי: — דרדרה ותל הלאל, היו שני המוצבים הסוריים הראשונים, שנכבשו בקרב על רמת הגולן והם נכבשו בידי הגדוד שלכם — שלנו.

ללא חיפוי הפלדה של הזחל"מים ובלי סיוע צמוד של טנקים נע הגדוד ביום השישי בבוקר, בשטח פתוח וחשוף — נערך תחת הפגזה כבדה ואש שטוחת מסלול צפופה — חצה את הגבול בסערה, עלה על שני המוצבים ויכול להם. כיבוש שני מוצבים אלה, הקל על הפריצה הגדולה של פיקוד צפון לעבר הרמה הסורית (שנערכה בגזרה הצפונית), ריתק והסב את תשומת לבו של האויב לגזרה המרכזית ובסופו של דבר איפשר לנו "לעלות" על כביש בית המכס מעברו הצפוני.

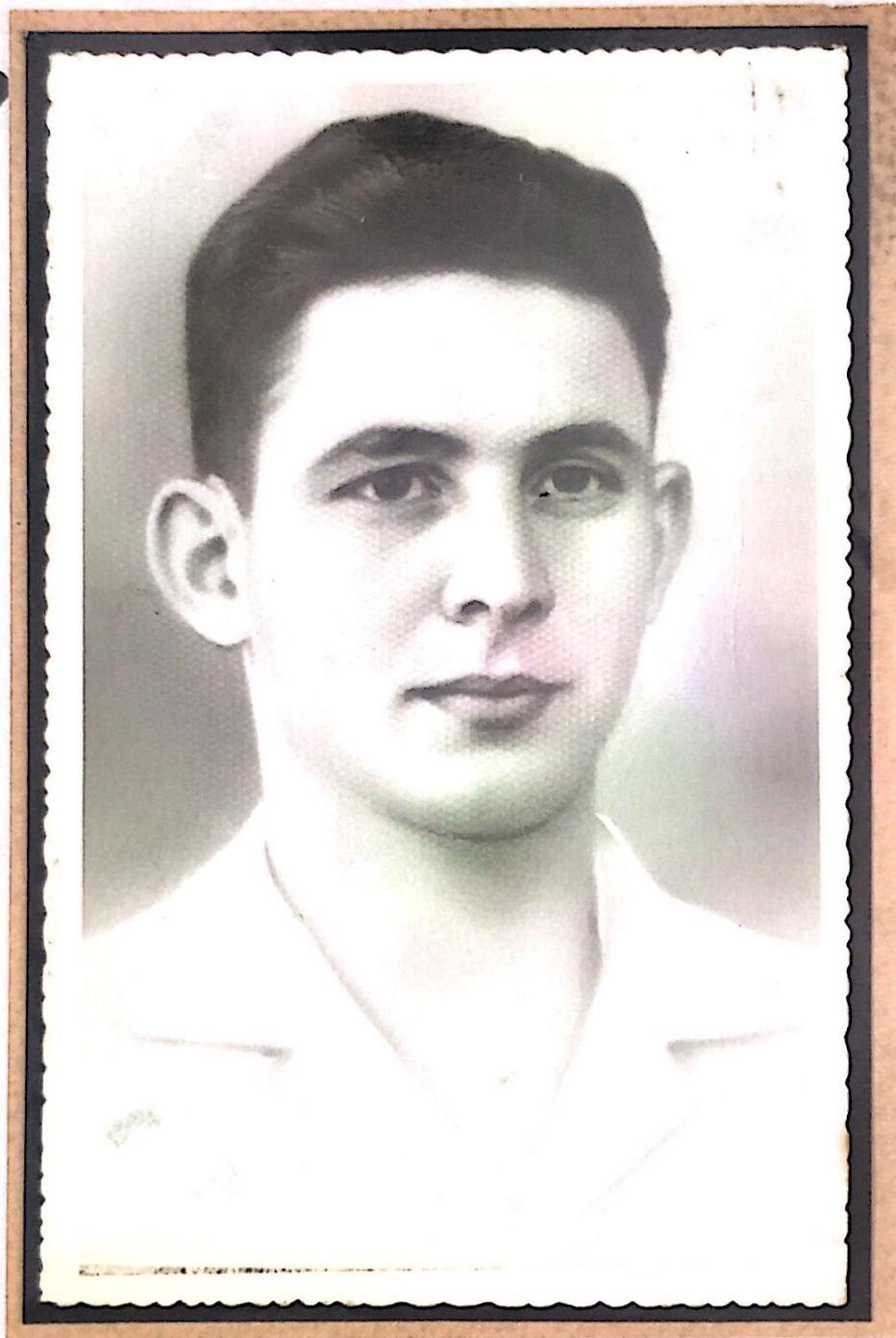
על אף הזמן הקצר שהיה לקבוצות פקודות ותדריכים יצא הגדוד במהירות לדרכו, נלחם לחימה מהירה, נועזת ותוקפנית.

ידעתי, שתמיד אוכל לצפות לתכונות אלה מגדודו של חלפון והאמנתי, שכל משימה שתוטל על הגדוד תבוצע בכל תנאי, ואכן הצדיק הגדוד את התקות שתלינו בו. עקבתי בחרדה ובסיפוק אחרי הלוחמים שטפסו רגלית על היעדים, ראיתי אותכם פורצים הגדרות, שוצפים פנימה ומטהרים.

האזנתי ברשת הקשר, לשליטתו של חלפון בגדוד, לדרכונו הנמרצים ולהחלטותיו המהירות, שללא ספק, היה להם חלק נכבד ביותר בכיבוש המהיר.

שילמנו מחיר יקר בכיבוש דרדרה ותל הלאל ואחזקתם. שכלנו בקרב ממיטב החיילים והמפקדים, אך בצד הכאב, תמיד נזכור התרומה הגדולה שתרום הגדוד בכיבוש הרמה ואת המג"ד שהנהיג אותנו בקרב.

יהי זיכרו ברוך

ויקטור ישראל
1945-1967

מורדות הגולן

אַל הַגּוֹלָן!

א. הפור הוטל, הצו נתן,
מאלמגור ועד תל דן.
תִּרְבְּנוּ לֹא תוֹשֵׁב רִיקָם -
עֲדֵי נִכְבֵּשׁ אֶת הַגּוֹלָן!

בית-חזור: אַל מוֹל שִׂאִים שְׁחוּרִים שֶׁל גֶּעֶשׁ
בְּסַעֲרָה שֶׁל קָרֵב וְרַעַשׁ,
בִּינּוֹת פְּגוּזִים מְלִלִים -
אַנְחֵנוּ עַל הַרִי גוֹלָן עוֹלִים!

ב. מתל-הלאל עד עזיאת -
נָבִים אוֹתָם עַד לֵיל רֵד,
הַצְנַתָּנִים פּוֹרְצִים בְּרֹאשׁ,
"גוֹלָנִי" וְשְׁלוֹשִׁים וְשְׁלוֹשׁ!

ג. גַּם הַשְּׂרִיזוֹן עוֹלָה, דוֹמֵר,
וְחִיל-אֲוִיר מֵעַל סוּגֵר,
אַתָּנוּ - יֵשׁ לָכֶם כָּאֵן עֶסֶק,
אַנְשֵׁי הַשַּׁחַץ מִדְּמָשֶׁק!

ד. שְׁחוּרָה הִיא הַרְמָה מְאֹד,
צְרוּבָה מְאֹשׁ הַמְרַגְמֹת,
מִבּוֹנֵקָרִים וּמְחַפְרוֹת,
אֵךְ הִיא שְׁלֵנוּ - בְּלִי פְשָׁרוֹת!

ה. אַנְחֵנוּ כָּאֵן בְּרַב הַמּוֹן,
דְּגַלְנוּ רָם עַל שִׂיא קְרֵמוֹן,
הַפְּנִיָּאס מְשֻׁתָּבֵב סְתָמֵנוּ,
מֵלֵא הָאֶמֶק - זֶו אַרְצֵנוּ!

אני רואה אותך מסתער,
את רוח ההקרבה שלך,
את דמותך הגבוהה
ואת הצדק הניבט מעיניך החומות.

אני רואה אותך צוחק,
מלא חיים.
רואה אותך מלא נעורים.
וידי קצרה מלהביע את
שפע רגשות לבי.
אבד לי חבר לעד,
החבר היקר שעל משמו
הארץ נפל.

אני רואה אותך מסתער
מראה זה לא ישכח ממני לעולם.

אמנון

אם יש

אם יש חיבה בעולם
הרי שכולה שלך...
אם יש תקווה בעולם
היא ניתנת לך...
אם יש אהבה בעולם
היא מוקדשת לך...
אם יש נצח בעולם
הוא לך — בתקווה...